

Az éj mint óriás hal...

Az éj mint óriás hal tátogat
és elnyel házat, vágyat, álmokat.

És most a légben kígyóznak sután
az esti furcsa gondolatok.
És lomha gondok is keringenek,
s nem mondott mondatok.

Húskezű álmok jöjjetek,
amelyek mindenek,
s eltűnnek nyomtalan!

S az álmok előbújnak már esetlenül
és mint a gond, puhán
az elfáradt agyakra szállnak.

1962. X. 2. / WM KGY 2013.3.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)